

PREZES

URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

OWR.4240.11.2023.MK

Wrocław, 22 maja 2023 r.

Spółdzielnia Mieszkaniowa Nadodrze
ul. Gen. Władysława Sikorskiego 48
67-200 Głogów

W odpowiedzi na pismo Spółdzielni Mieszkaniowej Nadodrze w Głogowie z dnia 9 marca 2023 r. w sprawie poziomu cen i stawek opłat za ciepło dla odbiorców Głogowie wyjaśniam co następuje:

Proces zatwierdzania taryf uregulowany jest w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385 ze zmianami – dalej Prawo energetyczne), a uściślony w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 7 kwietnia 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. z 2020 r., poz. 718, ze zmianami – dalej rozporządzenie taryfowe). Prezes URE umocowany jest w sprawach dotyczących zatwierdzania i kontrolowania stosowania taryf dla ciepła pod względem zgodności z zasadami określonymi w art. 44, 45 i 46 ustawy, w tym analizowania i weryfikowania kosztów przyjmowanych przez przedsiębiorstwa energetyczne jako uzasadnione do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfach. W myśl art. 47 ustawy Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych i energii, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE oraz proponują okres ich obowiązywania. Jeżeli chodzi o ceny ciepła zatwierdzone przez Prezesa URE stosowne taryfy publikowane są na stronie internetowej <https://bip.ure.gov.pl/bip/taryfy-i-inne-decyzje-b/cieplo>

W zakresie ustalania cen i stawek opłat za ciepło rozporządzenie taryfowe określa dwa sposoby kalkulacji cen i stawek opłat za ciepło:

- metodę uproszczoną (§ 13 rozporządzenia taryfowego), zarezerwowaną dla jednostek kogeneracji o których mowa w § 13 ust. 1 rozporządzenia taryfowego (m.in. jednostki eksploatowane przez „Energetyka” Sp. z o.o. i KGHM Polska Miedź S.A.). Zgodnie z art. 47 ust. 2f ustawy – Prawo energetyczne, w przypadku taryf dla źródeł, w których ciepło jest wytwarzane w jednostkach kogeneracji, planowane przychody ze sprzedaży ciepła

przyjmowane do kalkulacji cen i stawek opłat, oblicza się przy zastosowaniu wskaźnika referencyjnego ustalanego przez Prezesa URE zgodnie z metodologią określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 5 i 6 i średnich cen sprzedaży ciepła, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c tej ustawy,

- metodę kosztową (§ 19 rozporządzenia taryfowego), zarezerwowaną dla jednostek innych niż kogeneracyjne (występują w „Energetyka Sp. z o.o.”), w której to metodzie podstawą ustalenia przychodów przyjętych do kalkulacji cen i stawek opłat za ciepło są koszty uzasadnione wraz z uzasadnionym poziomem kwoty zwrotu z kapitału.

Jak wskazano powyżej w KGHM Polska Miedź S.A. eksploatowane są tylko jednostki kogeneracyjne. Natomiast w „Energetyce” Sp. z o.o. eksploatowane są zarówno jednostki kogeneracyjne jak i inne źródła nie będące jednostkami kogeneracyjnymi – stąd cena ciepła dla „Energetyki” Sp. z o.o. ustalana jest w oparciu o algorytm uwzględniający udział ciepła z poszczególnych jednostek wytwórczych.

Stawki opłat za przesyłanie i dystrybucję ciepła kalkulowane są zgodnie z zapisami § 22 rozporządzenia taryfowego. Podstawą do ustalenia przychodów przyjętych do kalkulacji cen i stawek opłat za przesyłanie i dystrybucję są koszty uzasadnione wraz z uzasadnionym poziomem kwoty zwrotu z kapitału. Stawki opłat przesyłowych dla miasta Głogowa ustalone zostały w taryfie Wojewódzkiego Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej S.A z siedzibą w Legnicy.

Zgodnie z § 28 ust. 3 rozporządzenia taryfowego, przedsiębiorstwo energetyczne w odniesieniu do źródeł, o których mowa w § 13 ust. 1, może wystąpić o zmianę taryfy przed upływem okresu, o którym mowa w § 13 ust. 10, jeżeli w trakcie tego okresu ogłoszone zostaną średnie ceny sprzedaży ciepła, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c ustawy –Prawo energetyczne. W związku z opublikowaniem Informacji Prezesa URE nr 17/2023 z dnia 30 marca 2023 r. w sprawie wskaźnika referencyjnego ustalonego przez Prezesa URE zgodnie z metodologią określoną w rozporządzeniu taryfowym oraz Informacji Prezesa URE nr 18/2023 z dnia 30 marca 2023 r. w sprawie średnich cen sprzedaży ciepła wytworzonego w jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracyjnymi w roku 2022, nastąpiła zmiana wysokości ceny referencyjnej oraz wskaźnika wzrostu przychodów ze sprzedaży ciepła ze źródeł, w których ciepło jest wytwarzane w jednostkach kogeneracji, w odniesieniu do których stosuje się uproszczony sposób kalkulacji cen i stawek opłat, określonego w § 13 ust. 6 rozporządzenia taryfowego. Sytuacja jaka miała miejsce w minionym roku (drastyczny wzrost cen paliw, notowania uprawnień do emisji CO₂) znalazła odzwierciedlenie w cenach referencyjnych stanowiących podstawę kalkulacji cen ciepła dla jednostek kogeneracyjnych.

W przypadku kalkulacji cen i stawek opłat dla ciepła dla źródeł ciepła innych niż jednostki

kogeneracji (z takimi źródłami mamy do czynienia w „Energetyce” Sp. z o.o.) oraz w przypadku stawek opłat za przesyłanie i dystrybucję, w trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego, Prezes URE dokonał analizy i weryfikacji kosztów planowanych pod względem ich zasadności. Każdy zatwierdzony wzrost cen ciepła przekłada się natomiast na wzrost kosztu traconego ciepła podczas przesyłania i dystrybucji.

Pragnę zaznaczyć, że podstawowymi przyczynami wzrostu cen ciepła, a w efekcie kosztów zużycia tego nośnika energii są: rosnące koszty CO₂, koszty pozyskania paliwa oraz potrzeba modernizacji majątku wytwórczego (w szczególności w związku z obowiązkami wynikającymi z Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/U z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola), jak i konieczność modernizacji sieci ciepłowniczych. Z tego też względu w ostatnich latach rosną ceny ciepła w ciepłowniach.

Z pewnym opóźnieniem czasowym przenosi się to na elektrociepłownie, które zapewniają zaopatrzenie w ciepło w dużych i największych miastach w Polsce. Zgodnie z przedstawionymi powyżej zasadami kształtowania taryf, w przypadku ciepłowni, zgodnie z art. 47 ust. 1 i ust. 2 Ustawy, Prezes URE zatwierdza taryfy w wyniku weryfikacji i analizy kosztów działalności danego przedsiębiorstwa, to dla elektrociepłowni wytwarzających ciepło w jednostkach kogeneracyjnych art. 47 ust. 2f Ustawy przewiduje zatwierdzanie taryf dla ciepła przy uwzględnieniu metody uproszczonej. Następuje to poprzez planowanie przez elektrociepłownie przychodów ze sprzedaży ciepła przy zastosowaniu wskaźnika referencyjnego i średnich cen sprzedaży ciepła wytworzonego, w należących do przedsiębiorstw posiadających koncesje, jednostkach wytwórczych nie będących jednostkami kogeneracji Średnie ceny są publikowane przez Prezesa URE na podstawie danych pozyskiwanych corocznie od koncesjonowanych przedsiębiorstw wytwarzających ciepło.

Mając na uwadze prawne otoczenie regulacyjne i bezprecedensową sytuację na rynku paliw spowodowaną konfliktem na Ukrainie, Prezes URE podejmuje wszelkie działania zmierzające do ustalenia cen i stawek opłat na poziomie zapewniającym ochronę interesu odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat, do czego zobowiązują go przepisy art. 45 ust. 1 pkt - ustawy - Prawo energetyczne. Prezes URE w ocenie kosztów przedstawianych do zatwierdzenia musi brać pod uwagę nie tylko aktualne trendy na rynkach paliw ale także uwzględnić zawarte umowy i kontrakty dotyczące min. zakupu paliwa. Obserwowany obecnie trend spadku ceny paliwa gazowego znajdzie niewątpliwie odbicie w zmianach taryf, nie następuje to jednak automatycznie a w oparciu o zasady określone w prawie.

Należy zwrócić również uwagę, że na podejmowane przez Prezesa URE decyzje w sprawie zatwierdzania taryfy wpływ mają również wykazywane straty przedsiębiorstw na prowadzonych

działalnościach ciepłowniczych.

Uwzględniając uwarunkowania faktyczne i prawne Prezes URE zgodnie z ustawą – Prawo energetyczne równoważy interesy przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii. Jednocześnie, mając na uwadze, wzrost opłat ponoszonych przez odbiorców, zachęcam do zapoznania się z informacjami dostępnymi na stronie internetowej Ministerstwa Klimatu i Środowiska, bowiem w dniu 15 lutego 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 8 lutego 2023 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz.U z 2023 poz. 295 z dnia 2023.02.14). Znowelizowane przepisy gwarantują, że w trwającym sezonie grzewczym maksymalny wzrost cen ciepła może wynieść nie więcej niż 40 % w stosunku do cen obowiązujących na koniec września 2022 r. [https:// https://www.gov.pl/web/klimat/mechanizm-maksymalnej-ceny-dostawy-ciepla](https://www.gov.pl/web/klimat/mechanizm-maksymalnej-ceny-dostawy-ciepla)

Pragnę zaznaczyć, że rozumiejąc trudną sytuację związaną z podwyżkami opłat za ciepło oraz to, że opłaty te mogą okazać się zbyt dużym obciążeniem dla gospodarstw domowych wskazuję, że kwestie dotyczące wsparcia finansowego w ponoszeniu np. opłat eksploatacyjnych związanych z utrzymaniem lokalu mieszkalnego zapewnia system dodatków mieszkaniowych. Dodatek mieszkaniowy jest świadczeniem pieniężnym wypłacanym przez gminę i ma na celu dofinansowanie wydatków mieszkaniowych ponoszonych w związku z zajmowaniem lokalu mieszkalnego. Przysługuje on osobom znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej, które spełniają kryteria dochodowe i powierzchniowe uprawniające do przyznania dodatku mieszkaniowego. Prawo do tego świadczenia ustala się na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz.U. z 2021 r. poz. 2021 ze zm.). Reguluje ona zasady i tryb przyznania, ustalania wysokości i wypłacania dodatków mieszkaniowych oraz właściwość organów w tych sprawach.

Pragnę również zwrócić uwagę na zapis art. 18 ustawy Prawo energetyczne, gdzie został określony zakres zadań własnych gminy w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną, ciepło oraz paliwa gazowe, który obejmuje m.in. planowanie i organizację zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe na obszarze gminy. Nałożenie na gminę wskazanych powyżej obowiązków planistycznych związanych z obowiązkiem wypełnienia zadań własnych gminy w zakresie zaopatrzenia w ciepło ma znaczenie dla lokalnego rynku ciepła, gdyż działania gminy mogą doprowadzić do racjonalnego ukształtowania infrastruktury energetycznej na jej obszarze. Gmina może bowiem podejmować działania zmierzające do zapewnienia zaopatrzenia swoich mieszkańców w ciepło wspierając lub finansując rozwój nie tylko lokalnych sieci, ale również źródeł wytwórczych, stając się tym samym aktywnym uczestnikiem lokalnego rynku energii. Rynek ciepła powinien być bowiem rozpatrywany w odniesieniu do ogółu odbiorców i możliwości

zapewnienia im właściwego systemu zaopatrzenia w ciepło. Wybór odpowiedniego systemu, w tym strategia urynkowania i optymalizacja kosztów zaopatrzenia w ciepło, powinien być dokonywany w sposób racjonalny w skali gminy tak, aby wybór ten nie spowodował wystąpienia sytuacji niekorzystnych dla odbiorców, takich jak chociażby przerwanie dostaw ciepła lub nadmierny wzrost cen i stawek opłat za ciepło.

Przekazując niniejsze wyjaśnienia, odnoszące się do poruszonych kwestii, wyrażam przekonanie, iż udzielona odpowiedź pozwoli na lepsze zrozumienie zasad kalkulacji taryf i pragnę zapewnić, że Prezes URE analizuje rozwój sytuacji na rynku energetycznym i na bieżąco kontroluje stosowane przez przedsiębiorstwa taryfy dla ciepła.

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

Dyrektor
Południowo-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą we Wrocławiu
Anna Mielczarek

